

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Kašja vsak četrtlet in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četri leta 1 K. Naročnina za Nemšijo 5 K, za druge izvenavstrijke 6 K. Kdor hodi sam ponj, plaša na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopušlja do odpovedi. — Udje „Katoškovega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5, — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, vsprejema naročnine, inserate in reklamacije, za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede jutraj. — Ne zaprite reklamacije so poštno proste.

Mi zmagujemo.

Zgodovina se ne more razvijati nazaj, ampak samo naprej. Zgodovina Slov. kmečke zveze pa je ta, da vedno napreduje in zmaguje. Mi si osvajamo postojanko za postojanko, druge stranke jih izgublajo. Razvoj sedanjega volilnega boja nam kaže že danes, da ostane Slovenska kmečka zveza tudi pri teh volitvah zvesta svoji stari zgodovini, ki govori o napredkih in zmagah.

Kako to, da mi napredujemo in zmagujemo? Ker se borimo za pošteno stvar in s poštenimi sredstvi. Naša stranka edina se bori za sv. vero svojih očetov, za jezik svojega naroda in za splošni gospodarski napredek. Mi ne hujskamo proti cerkvi in duhovščini, kakor delajo liberalci, ne zaničujemo millega nam slovenskega jezika kakor nemškutarji, in ne tiramo enega stanu v boj proti drugemu, kakor delajo socialni demokratje. Na ponosno razviti zastavi Slovenske kmečke zveze se sveti v zlatih črkah staro bojno geslo slovenskega naroda: Vse za vero, dom, cesarja!

Borimo se za svoj program s poštenimi sredstvi! Mi obsojamo laž in obrekovanje, obsojamo nasilje in divjanje. Našemu programu se ni treba bati luči. Ž njim lahko stopamo pred vsakega poštenega človeka. Našemu programu tudi ni treba surove sile, kajti pravica in resnica morate sami zmagati.

Vse trezno slovensko ljudstvo se zato s studom obrača od onih, ki rabijo v sedanjem volilnem boju surova sredstva, ki ne ubogajo svojega nadpastirja, ki svari v pastirskem listu z očetovsko-skrbnimi besedami:

„Nikakor pa volilno gibanje ne sme dobiti viharnega značaja. Bog je Bog miru. Zaradi volitev se nikar ne dajte zapeljati k nemiru in zavoditi k zdražbam, ali celo k nasilstvom!“

Ravno radi tega pa, ker se borimo za pošteno stvar in s poštenimi sredstvi, se ogromna večina spodnještajerskega ljudstva zbira za volitve v našem taboru. Mi zmagujemo s svojim pravičnim in nedotakljivim programom ter z mirnim načinom svojega vojevanja. Na tej poti hočemo in bodemo vstrajali. Volilcem pa kličemo z vspešnimi besedami našega vladarja v pastirskem listu:

„Tako pa zasadite in razvijte krščansko-katoliški možje, prav visoko svoj prapor, da bodo vsi vedeli, kdo da ste! Zberite se okrog bandera, ki je ozaljšana s križem in z dvoglavi orlom, in držite se ga neomajeno!“

Vsi na delo za popolno zmago!

Razne novice.

* **Pozor!** Začele so se raznašati glasovnice in legitimacije. Če bi raznašalec glasovnico ali legitimacijo zadržal, naznanite ga, ker je kazniv z zaporom od enega tedna do treh mesecev.

* **Za volitev.** Izkaznica ali legitimacija mora obsegati 1. številko, pod katero je dotični volilec vpisan v volilnem imeniku. 2. Kraj, dan, ura začetka in konca volitve. 3. Ime in bivališče volilca. Če kak volilec še 24 ur pred volitvijo še ni dobil izkaznice, mora si iti tja po njo, kjer se jo dobi. To je že poprej na običajen način razglasiti. Če je kdo izgubil izkaznico, sme od c. kr. okr. glavarstva terjati novo. To velja za izkaznico. Za glasovnico pa velja: Imeti mora pečat okrajnega glavarstva. Če se je glasovnica pokvarila ali izgubila, terjati sme volilec drugo, in sicer že pred volitvijo naravnost od c. kr. okr. glavarstva ali pa na dan volitve od volilnega komisarja.

* **Glasovnice** so se začele dostavljati volilcem. Glasovnice morajo imeti pečat okrajnega glavarstva, sicer so neveljavne. Obenem z glasovnico se mora dostaviti tudi izkaznica ali legitimacija. Če ti izpolni kdo glasovnico proti tvojemu naročilu, je kazniv z zaporom od enega do 6 mesecev.

* **Tajna volitev.** Nikomur na svetu ti ni treba pokazati, kako si glasovnico izpolnil. Ako bi te liberalni in nemškutarji dostavljali glasovnice silili, koga moraš zapisati, ali pa ti grozili na katerikoli način, sporoči nam. Tudi to je namreč kaznjivo.

* **Nobenega strahu.** Kdor grozi volilcem s kako gospodarsko škodo, torej s škodo na premoženju in dohodkih, je po postavi za varstvo volilne svobode

kazniv s strogim zaporom od enega do 6 mesecev, v slučaju obtežljivih okoliščin s strogim zaporom do enega leta. Če se kateremu naših pristašev na opisan način grozi, naj javi to takoj vodstvu Slov. kmečke zveze. Postopalo se bo brezobzirno.

* **Agitatorjem.** Nasprotni agitatorji hodijo že od hiše do hiše. Tudi našim agitatorjem je treba, da si razdelijo v vsaki fari hiše in jih obhodijo. Če so nasprotniki napisali na glasovnico ime nasprotnega kandidata, se lahko prečrta, in napiše na glasovnico naš kandidat.

* **Podrobno delo.** Zbirajte pristaše blizu skupaj ležečih hiš na sestanke in agitirajte na njih za naše kandidate. Naredite še zborovanja v vsaki župniji, četudi kandidat ne more na zborovanje! Zberite si govornike iz svoje srede.

* **Oviranje kandidature.** Ker hočejo nasprotniki po nekod nastopiti s silo proti kandidatom, jim kličemo v spomin določila postave, ki določa kaznenega do 6 mesecev za vsakega, ki bi rabil zoper kakega kandidata silo. Tudi te postave se bomo začeli brez ozira posluževati.

* **Zaupniki na volišču.** Na željo strank, ki se poganjajo za kandidate, mora c. kr. okrajno glavarstvo dovoliti, da je pri celem volilnem dejanju od začetka do konca, torej tudi pri štetju glasov, navzočih v volilnem prostoru nekaj (2 do 5) strankinih zaupnikov. Te zaupnike more par veljavnih volilcev iste občine pravočasno pred volitvijo naznaniti c. kr. okrajnemu glavarstvu, ki izbere izmed njih za vsako stranko primerno število.

* **Pravice zaupnikov.** Zaupniki stranke na volišču imajo pravico, ugovarjati proti oddaji kakega glasu, ali pa zahtevati oddajo glasu, če se zabranjuje. Ako se jim ne ugodí, smejo dati ugovor na protokol.

* **Pozor, občine!** Radi sejmov so poslanci S. K. Z. dosegli, da bo čim preje odpravljena točka c) razglasa namestnije od 26. aprila 1911, to je, da se sme gnati na sejem le žival iz dotičnega političnega okraja. Naj občine in podružnice Kmetijske družbe napravijo takoj prošnje na namestnijo in jih pošljejo S. K. Z. v Maribor, ki jih bo po svojih poslancih takoj predložila na pristojno mesto in zahtevala, da se jim ustreže.

* **Narodnost, kje si?** Soustanovitelj Narodne stranke je tudi šentlenartski notar Stupica. Bil je stebber liberalne bodočnosti. Kako trhli pa so ti stebri, je pokazala zanimiva kazenska razprava dne 28. maja med Malikom in dr. Plachkyjem. Tam je notar Stupica kot pričča pod prisego to-le izpovedal: Notar Stupica je zaprosil pri nemški ptujski šparkasi posojilo v visokosti 40.000 K. Prostovoljno je zato obljubil: da se politično ne bo nagibal na nobeno stran. Vse prošnje za posojila, ki se bodo vložile v njegovi pisarni, bo naklonil nemški ptujski šparkasi, ne pa slovenskim denarnim zavodom. To je obljubil ustanovitelj Narodne stranke, notar Stupica dr. Plachkyju in ptujskemu Ornigu. Pri volitvah l. 1907 je ta veliki narodnjak in liberalce glasoval za Malika. Taka je liberalna stranka in velika je njena drznost, da si upa sploh še med slovensko ljudstvo.

* **Romanje na Trsat** boče 9., 10. in 11. julija pod istimi pogoji kot lansko leto. Predpriprave so v teku, in v kratkem se objavijo natančnejši podatki.

* **Promocija.** Za doktorja vsega zdravilstva je danes, dne 1. junija promoviran na dunajskem vseučilišču g. Ivan Rajšp iz Pragerskega.

* **Svarilo.** Zvedelo se je, da hodi neki „učitelj“ Mihael Ratej po Spodnjem Štajerskem okoli kot agent tiskarne sv. Cirila v Mariboru. On sprejema bojda tudi naročila za tiskarno in predplačila. Podpisana tiskarna tem potom izjavlja, da sploh nima nobenega agenta, da ni pooblastila niti Mihaela Rateja niti koga drugega, prejemati tiskovna naročila ali denar, in da je vsak, ki bi se izdajal kot agent za našo tiskarno, navaden goljuf, katerega se naj nam blagovoli naznaniti.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

* **Osrednja zadruga** za vnovčevanje živine in posepevanje živinoreje je priredila v nedeljo, dne 28. maja dva gospodarska shoda. Prvi se je vršil dopoldne ob 9. uri v Slov. Bistrici in je bil zelo dobro obiskan. Otvoril ga je dež. posl. Novak; za predsednika je bil izvoljen g. Pušnik, župan iz Črešnjevca. O namenu in ciljih Osrednje zadruge je govoril njen poslovodja Zebot iz Maribora, na kar je lepo število kmetov pristopilo. — Popoldne se je vršil enak shod

v Hočah. Otvoril ga je g. Gselman, predsedoval je g. Peter Frangež. Tudi v Hočah je priglasilo večje število živinorejcev svoj pristop v zadrugo. Kjer želijo še enake gospodarske shode, naj naznanijo to Osrednji zadrugi v Mariboru, Stolna ulica 6.

Maribor levi breg, St. Lenart, Zg. Radgona, Ljutomer.

Kandidat Slovenske Kmečke zveze je:
Ivan Roškar, kmet, Malna.

m **Volilni shodi** kandidata g. Roškarja na trojiško nedeljo dne 11. junija 1911. Sv. Margjeta ob Pesnici jutraj po sv. opravilu. Sv. Trojica v Slov. gor. popoldne po večernicah v prostorih samostana. Somišljeniki, skrbite, da bo shod mnogoštevilno obiskan. Na binškoštni ponedeljek, dne 5. t. m. ima kandidat g. Roškar predpoldne shod pri Sv. Barbari in popoldne pri Sv. Martinu.

m **Ali Roškar ali Girstmayer?** Po pravici rečeno, se mi zdi to vprašanje zelo neumno; kajti kar se tiče osebe, ki naj zastopa na Dunaju spodnještajerskega kmetovalca, je vprašanje ravno takšno, kakor če bi kdo vprašal ovco: „Kdo te naj varuje? Ali pastir, ali pa volk?“ Toda nejasnost pri mnogih volilcih, ki sem jo zasledil, ko me je bil posel slučajno zanesel v Slov. gorice, mi ne da miru, da tudi jaz, ki se sicer ne vtkam v politiko, zinem, ter v zadnji uri povzdignem glas v svarilo volilcem in kmetovalcem sploh, katerim iz vse duše želim, da bi iztekla volitev njim in njihovemu stanu v korist. Pripovedoval pa drugega ne bom nič, kakor dogodek, ki se je vršil pri letošnjem občnem zboru Kmetijske družbe v Gradcu, in ki sem ga kot delegat neke spodnještajerske podružnice sam videl in slišal. Ne zamolčim obenem občitanja kmečki stranki in g. Roškarju, da se ta dogodek že ni kar pri prvem nastopu Girstmayerjevem pribil na javno tablo v svarilo pred Girstmayerjem vsem, ki jim je za kmečki stan še količkaj mar.

Našim volilcem je znano, da daje država za povzdigo živinoreje skozi 9 let po šest milijonov kron. Za to ima tudi g. Roškar veliko zaslugo. Od letnih 378.000 K, ki grejo od tega denarja Štajerski, ima dobiti Spodnji Štajer blizu eno tretjino. Tako govori določba. Deželni odbor in osrednji odbor Kmetijske družbe, v kojem je Spodnji Štajer prav mačehovski zastopan, sta pa od svot za leto 1910 in 1911 naklonila večji del Gornjemu Štajerju in se je okrajni zastop Steinz pri Gradcu čutil primoranega, zoper „kričevič.“ razdelitev protestirati, ter pozval vse okrajne zastop. Srednjega in Spodnjega Štajerja, naj se temu protestu pridružijo. Pripomnimo pa, da je bil Srednji Štajer še mnogo boljše obdarovan od Spodnjega Štajerja.

Seveda je bila ta razdelitev tudi pri občnem zboru v Gradcu predmet obravnav. Najprej so spodnještajerski delegatje priporočali predlog, da bi se Spodnještajercem dovolilo v osrednjem odboru par zastopnikov več. Zahteva je bila jako skromna; zahtevalo se je manje, nego nam po pravici gre. In čuj-te! Prvi, ki je ta predlog pobijal, in sicer s strupenim sovraštvom do spodnještajerskega kmeta, je bil Girstmayer, in ni miroval, dokler ni predlog padel.

G. Roškar je skušil drugim potom priboriti spodnještajerskemu kmetu pomoč. Povzdignil je glas, slikal našo bedo glede živinoreje, ter v milih besedah, ki so morale iti vsakemu do srea, prosil, naj se mero-dajni činitelji pri razdelitvi državne podpore usmiliijo spodnještajerskega kmeta in mu dačo, kar mu po božji pravici gre. Ko smo tako v resnici ginjeni gledali v govornika, plane neka oseba kakor besna kvišku in začne z nepopisno strastjo kričati nad g. Roškarja: „To vse, kar Roškar govori, je sleparstvo in laž; Roškar slepari in laže!“

Prve trenutke je vse obmolnilo in bilo kakor okamenelo o nečuvnosti napada; potem pa se je vzdignil nepopisno vrišč, ki je z najhujo ogorčenostjo obsojal napad in osebo, ki je bila napadla. In kdo je bil ta človek? Zopet Girstmayer, isti Girstmayer, ki se dober mesec po tem dogodku upa priporočati za zagovornika kmečkih težej Spodnjega Štajerja. Girstmayer je končno sam prebledel, ker je videl, da mu v celem zboru nikdo ni pritegnil. Zato se je čez nekoliko časa oglašil zopet za besedo in prosil gosp.

Roškarja tako ponižno odpuščanja, kakor more storiti to le deček, ki mu za njegovo zlobnost preti občutna kazen. Strah pred kaznijo je menda tudi nagnil Girstmayerja, da je postal tako pohleven; kajti bilo je znano, da bi ga bil moral g. Roškar izročiti sodišču. G. Roškar je žalitelju velikodušno odpustil in menda tudi zato tega dogodka v volilnem boju noče izrabljati.

Jaz pa ne morem molčati, odkar sem se prepričal, da se je po sladkih besedah, ki je ima Girstmayer v svojih volilnih shodih na jeziku, dalo nemalo število volilcev preslepiti, in vprašam: Koga si bode, kmetje mariborskega okraja itd., izvolili za svoje varuha v državnem zboru? Ali zvestega pastirja g. Roškarja, ali pa volka Girstmayerja?

Verzej. V soboto, dne 27. t. m. smo spremili k zadnjemu počitku obče spoštovanega in priljubljenega tukajšnjega trgovca g. Franca Rožmana. Dolgotrajna bolezen, proti kateri je zastoj iskal leka pri raznih zdravnikih, mu je strla življenje v najlepšem cvetu, bil je star še-le 36 let. Rodom je bil prekmurski Slovenec; njegov oče, rojen na Štajerskem, je bil dolgo let učitelj v Črenševcih, njegov brat pa gvardijan v frančiškanskem samostanu v Čakovcu. Rajni se je bil priženil v Verzeju. Bil je zelo razumen trgovec, pa blagega srca zlasti proti revežem. Vneto je deloval na to, da se ustanovi v Verzeju salezijanski zavod z gospodarsko šolo in je bil odbornik ter blagajnik družbe „Marijanišče“, katere namen je, pripraviti vse potrebno za tak zavod. — Spreved je pokazal, kako čistan je bil rajni. Spremili so ga k grobu domači otroci in križevski veteranci, pa požarniki iz trga in sosednjih vasi. Spreved je vodil v spremstvu 5 g. duhovnikov tukajšnji rojak in rajnega prijatelj prof. Fr. Kovačič iz Maribora, ki nam je govoril nagrobno slovo. Domači pevci pa so mu zapeli žalostinko pri hiši in pri grobu. Bodi mu zemljica lahka!

Volilec šentlenartskega okraja! Odprite svoje oči! Ali se še sploh zamore najti človek, ki bi bil pošten in resnicoljuben, pa bi pri predstojajočih volitvah v državni zbor volil posilnemskega kandidata, če pomisli, da nam preostaja edino še poslanec, kateri nas zamore braniti pred satansko krivico, ki nam jo hočejo prizadeti posilnemske lačenburgarji pri Sv. Lenartu s tem, da nam hočejo obesiti neznosne stroške s svojo šulferajnsko šolo. Ker jim preti nevarnost, da za svojo brezpotrebno kobačo radi vložnega ugovora na c. kr. ministrstvo, ne bodo dobili pravice javnosti, iztuhali so peklensko nakano. Da bi postalo število šolo obveznih otrok v tej kobači zakonito in zadostno, pripeljali so iz Dunaja cel voz nemških otrok, da jih kot tukaj stanujoče vpišejo za šolo obvezne in dosežejo s tem svoj satanski namen, naložiti s to šolo ogromne nove stroške občanom, ki že itak pod težo dosedanjih šolskih doklad skoraj omagujejo. S tem, da bodo tuji, dunajski otroci vpisani tukaj za šolo obvezne, dobili bodo za nemško šolo pravico javnosti, obesili bodo občanom na tej kobači zavarovani dolg, pa tudi vse nadaljnje vzdrževalne stroške. Kam se naj obrne ubogo slovensko ljudstvo v tej krivici? Če se sploh tem nakanam zamore še priti v okom, je zmožen tega edino še poslanec! Ali bi se pa posilnemske meščanske kandidati Girstmayer, ki je, kakor se govori, odbornik Südmarke, potegoval za nas v tej krivici v slučaju, ako bi bil izvoljen? Nikdar! Kot štajercijanski kandidat nam je ravno tako nasproten, kakor vsi lenarški „fünfari“! Zato stopajmo še z večjo vnemo za našega kandidata g. Roškarja v boj, da bo sijajno zmagal, in potem kot naš poslanec branil krivice, kar storiti je voljan, pa tudi zmožen. Pokazali bodemo na dan volitve Franceljnu, da vse zastoj izpito pivo v mariborskih gostilnah nič ne pomaga. Proč s posilnemskega kandidatom! Naš poslanec je in ostane Roškar!

Sv. Jurij ob Ščavnici. V nedeljo, dne 14. t. m. je imelo tukajšnje katoliško slovensko politično gospodarsko društvo za ljutomerski in gornjeradganski okraj svoj občni zbor. Zborovanje je vodil predsednik, vlč. g. duh. svetnik in župnik Ivan Kunce, ki je tudi podal namesto zadržanega doseđanjega tajnika gosp. Andreja Loyreca, natančno poročilo o društvenem delovanju, na kar se volijo zaupniki iz vseh župnij obeh političnih okrajev, za koja obstaja društvo. Izmed zaupnikov se je sestavil potem sledeči odbor: Predsednik vlč. g. Ivan Kunce, duh. svetnik in župnik pri Sv. Trojici ob Ščavnici; prvi podpredsednik g. Janko Pelc, posestnik v Poličkem vrhu; drugi podpredsednik: g. Jakob Nemeč, občinski predstojnik v Dragotincih; tajnik g. Miroslav Ratej, kaplan pri Sv. Juriju ob Ščavnici; knjižničar g. Matevž Slavič, posestnik v Bučehoveh; blagajnik g. Franc Štuhec, zasebnik v Bolehnecih; odborniki: g. I. Novak, ekonom v Stročji vasi; g. Anton Prstenjak, občinski predstojnik v Ivanjkovcih; g. Ludvik Postrak, občinski predstojnik v Moravcih; g. Anton Divjak, občinski predstojnik v Radencih. — Nato poda svoje poročilo še marljivi g. blagajnik Fr. Štuhec, ki izkaže prebitka 84 K 44 vin., kar je naloženo v križevski posojilnici. G. predsednik zaključil zborovanje.

Ljutomer. Volilni shod g. kandidata Roškarja dne 28. majnika t. l. ob 8. uri predpoldan se je sijajno obnesel. Predsedoval je shodu g. J. Rajh, okrajni načelnik. G. kandidat pozdravlja v obilnem številu zbrane volilce in v 1/4 uro trajajočem govoru razjasni naš politični položaj. Posebno ogorčenje je zavladalo, ko je povedal g. poslanec, da so se v zadnjih štirih letih zvišale plače uradnikom za 150 milijonov kron, tem bolj, ker je ravno zadnji čas marsikdo bridko občutil kazni, ki so se nalagale strankam vsled malomarnosti od strani uradnikov. Za vsakovrstne izdatke iščejo pokritja najprej pri vas, kakor je n. pr.; nameravani davke na vino, pivo in žganje.

Dosegli smo vsaj to, da smo zabranili te davke. Obdači naj se luksus onih, ki lahko plačajo! Omenja nato zakon za živinoreje, kako se je krivično postopalo pri nas z denarjem, ki odpaše na Sp. Štajersko, in to je lepa svota 80.558 K. Pozivlje navzoče, naj prosijo za razne podpore, da pride ta denar v naše roke. Za tem navaja razne predloge, ki se naj v bodočem zasedanju državnega zbora udeležijo, kakor zavarovanje proti nezgodam, zavarovanje na bolezni in onemoglost, sprememba ljudskošolskega zakona. Razpravlja še o naši deželni upravi. Vsem izvajanjem so sledili zborovalci z živim zanimanjem ter se mu na koncu zahvalili z burnimi „živio“-klici. Hvala gosp. kandidatu. Naj bo uverjen, da mu zaupamo in da bo dan volitve to sijajno dokazal.

Občinski urad Sv. Marjeta ob Pesnici naznanja, da je dobil dovoljenje za živinski sejem. Isti se bo vršil kakor vsako leto, tudi letos prvi četrtak po binkošti, to je dne 8. junija. Prodajalci kakor kupci se uljudno vabijo.

Maribor desni breg, Slov. Bistrica, Konjice.

Kandidat Slovenske Kmečke zveze je:
Franc Pišek, kmet, Orehova vas.

Fram. Turobno so peli zvonovi v ponedeljek, dne 29. maja, kajti spremili smo na pokopališče dijakinjo gđe. Cecilijo Sagadin, staro komaj 20 let. Rajna je bila ena najboljših učenk framske ljudske šole, sedaj pa tudi učiteljica v Mariboru. Bila je pa tudi iskrena rodoljubkinja, vneta Slovenka, katere srčna želja je bila, postati in delovati nekaj kot učiteljica na kaki slovenski šoli. Toda, žalibog, ni se ti izpolnila tvoja želja, utrgal te je angelj smrti v cvetju let, ob cvetju maja, in preselil te v lepšo domovino, kjer bodo, kakor si upala sama, minule bolesti in prešlo vse gorje. Ob tvojem grobu žalujejo dobri starši, bratje in sestra, plakajo pa tudi framski Slovenci ter ti kličejo: Z Bogom, draga Cecilija, vrla Slovenka, na veselo svidenje nad zvezdami!

Fram. Kresnikov shod. Ne bom veliko pisal o njem, kajti škoda bi bilo časa in papirja za take klobocije, kakor smo jih tukaj doživeli. V nedeljo popoldne ob treh je bil shod napovedan. Pripeljalo se je par vozov tujcev, med njimi slavni Kresnik, kandidat „Štajerca“. Klaverno se spravijo za omizje Štampilnove gostilne, sluteč, da bodo imeli v Framu smolo. Niso se varali! Razum Kresnikove „telesne straže“, se je udeležilo shoda nekaj viničarjev, hlapcev, starih ženic, precej šolarjev, par našincev, za zabelo še malo številce framskih nemčurjev in šnopsarjev. Kresnik udriha po vsem; kar se ne stinja z njegovo stranko, mlati po dr. Korošcu in Pišek, po slovenskih hranilnicah in posojilnicah, pretirava velikanski pomen nemščine za nas Slovence, kvasi o ženitvah in penziji, katerega bo baje poskrbel on nam kmetom, ako bode izvoljen za poslanca, nazadnje pa vzdihne: „Glejte, kako se godi našim gospodinjam, ko pridejo zvečer utrujene domov; v hlevu bolna krava, v drugem kotu kruli prešič, otrok joče, tako, da ne ve reva, kam bi se dejala.“ Pa glej ga zlomka, tudi Kresnik ni vedel, kam bi se dejal, ko je vprašal na koncu, kdo je za njegovo kandidaturu in je vzdignila roke samo njegova „lajbgarda“, ki jo je pripeljal seboj, med tem ko so ostali domačini popolnoma hladnokrvni, dobro vedoč, da bi zbolele krave in krulili prašiči še dvakrat huje, ako bi postal Kresnik poslanec. Toda ne bojte se, g. Kresnik, ne bo Vas zadela ta nezgoda, za to Vam je porok Vaš slabo obiskan shod, za to nam je porok naše zavedno framsko ljudstvo, ki bode dne 13. junija kot en mož volilo g. Fr. Piška, moža kmečke krvi in kmečkega mišljenja.

Ruše. Volitve so blizu. Naši rdečkarji so nam v nedeljo popoldne predstavili svojega državnoborskega kandidata, po imenu I. činina, iz Pragerskega. Duševna reva je pravila, zakaj potrebuje papež 500 strežajev, ko je kruh, meso, sol, fižol, petrolej tako grozno drag in obdačen, da ni mogoče več živeti, da so to zakrivili vse župniki itd. Od bogatih judov, Rothschildov, ki nam delajo cenó za vse pridelke, pa ni vedel nič povedati. Počakajte še malo, da bo Kmečka zveza dovolj močna, da bodemo prodajali skupno naše pridelke brez judov in mešetarjev, potem dobite poceni kruh in vse potrebno. V tem smislu se trudi tudi naš dični kandidat deželni poslanec g. Fr. Pišek. — Živio Pišek!

Makole. Za ponedeljek, dne 22. maja zvečer ob 7. uri je dal oznaniti večni kandidat črešenjski. Ludek, volilno zborovanje v Makolah. Po vseh oglih, po vseh vrhah in jelšah šestih naših občin je bilo nalepljenih vse polno tiskanih yabil na Ludekovo zborovanje v „Maksavi“ (kje na svetu je neki kraj tega imena? Morda kje na Japonskem? Pri nas poznamo le samo slovenske Makole!). Toča čudo! Ob določeni uri nobene duše nikjer, četudi si je naš slavni amerikanec Juršič pohabil trojne podplate, ko je letal okrog in okrog in agitiral za „Ludeka“ ter trosil tiskana vabila okrog po vseh potih in kotih. Šele ob 8. uri je prišlo 5% duše na shod. Med njimi Franc. Par dninarjev, ki so šli od dela domov, je iz račovednosti nekoliko postalo pred slavno „amerikansko“ gostilno. Kmeta ni bilo nobenega blizu. Ljubi Ludek, je-li, tolike blamaže še nisi nikoli doživel, odkar tlačiš travo na zemlji? Še naši „štajercjanci“ ne marajo zanj. Kaj bo ta reva v državnem zboru na Dunaju?? Kresnik, pojdi spat! V naših makolskih občinah ne raste nobena trava za te!

Ptuj, Ormož.

Kandidat Slovenske Kmečke zveze je:
Mihael Brenčič, kmet, Spuhlja.

Brenčič je nezmožen — Ploj sposoben, tako lajnajo povsod plojevcu. Na shodih ste videli, da je dober govornik, da pozna težnje kmečkega stanu; in dasi mlad, se je že večkrat vneto potegoval za kmečke koristi. Ali mislite, da je kmet brez pameti, da ni zmožen, zastopati svojega stanu? Poglejte gg. Piška in Roškarja. Tudi nasprotniki jima priznavajo, da sta moža na svojem mestu. Kmetje, ne dajmo sramotiti svojega tovariša od liberalnih advokatov, učiteljev in študentov. Bolj ko vsi ti skupaj, pozna razmere in bolečine našega stanu Brenčič, ki jih bo znal tudi zastopati. Samo zato, ker ni pokoren služabnik ptujskih in ormoških advokatov in liberalnih učiteljev, ga imajo za nezmožnega. Ne dajmo se torej preslepariti. Kaj pomaga, če je Ploj bolj zmožen ali pravzaprav študiran. To še ni zadosti. Marsikaterega zmožnega človeka poznam, ki bi lahko veliko koristil, a je zašel v slabo tovarišijo protikmečkih liberalcev, plesati bode moral, kakor bodo hoteli liberalni advokati in učitelji, njim bode moral služiti s svojimi možnostmi, sebi in slovenskemu kmečkemu stanu v škodo. Če ne bo plesal, kakor mu bodo godli liberalci, pa mu odpovejo svojo pomoč. On bo v slučaju izvolitve kakor medved, ki ga bodo imeli liberalni advokati in učitelji na verigi, ker se zdaj toliko zanj pehajo. Liberalci bi radi po Ploju dobili zopet v roke kmečko ljudstvo, Ploj pa bi si z njihovo pomočjo rad ohranil poslanstvo, katero si je s politično zvijačo pridobil pred 4. leti. Proč s kandidatom liberalnih doktorjev in učiteljev! Živel kmečki poslanec Mihael Brenčič!

Štajercijanski agitatorji obljublajo zdaj po vaseh: Ako boste volili naše kandidate, dobite cesto, vam darujemo kamen za cesto, cevi za mostove; drugi zopet: bike, telice itd. Zdaj pred volitvami nas zopet poznajo, zdaj obljublajo vse, kakor zapeljivec nezkušenemu dekletu. A kje pa so bili prej? Zakaj niso poznali prej, zakaj niso storili prej, kar bi morali? Vi nas poznate samo ob volitvah, drugače pa se ne brigate za kmeta, razun da ga zmerjate in jemljete od njega denar. Res veliko poročijo predrznosti imate. Naženite te nepoštenne snubce, kjerkoli se prikažejo, s svojimi sladkim, a strupenim jezikom. Obljublajo vse, da bi dobili glasove, a potem se ne zmejnijo nič več za zapeljane srote. Zato pa nobenega glasu štajercijanskim zvijačezem!

Ptuj. Sedaj morajo pasti vsi oziri proti Ploju. Nam je nerazumljivo, zakaj ne nastopite že bolj odločno proti njemu. Dr. Ploj dela zopet dvoumno, kakor je bila sploh vsa njegova politika vedno dvoumna. Na eni strani pravi, da se začasno odtegne političnemu življenju, na drugi strani pa delajo njegovi agitatorji z denarjem zanj, in njegov list, v katerem se dela vedno za Plojevo kandidaturu, se pošilja v ogromnem številu po okraju. Komu ne preseda tako neodkrito ravnanje? S takimi manevri imamo opraviti, odkar je Ploj naš poslanec. Za vzgojo našega ljudstva je treba za poslanca moža, odkritega in neupogljivega. In tak je naš Brenčič. Četudi ni doktor prava in dvorni svetnik in predsednik, toda mož je in kmet je. Odkrita poštenost je več vredna, kot vse drugo.

Dr. Ploj je zatajil geslo: vse za vero, dom, cesarja. Ali je treba za to dokazov? Povej mi, s kom občuješ, in povem ti, kdo si! Ploj je zapustil katoliško-narodne tovariše in stopil v družbo brezverskih liberalcev; skupaj je sedel s tistimi, ki se norčujejo iz vsega, kar le po veri diši. V liberalnih časnikih je napadal katoliško-narodne poslance, nikdar pa ni z najmanjšo besedo grajal surovega in izdajalskega postopanja liberalcev. Na Dunaju je bil med poslanci liberalcev, doma se pa dela, oziroma da imenovati pred slovenskim ljudstvom kot politik katoliških načel. — Politična komedija!

Plojevi plačani sluge dajejo v „Slogi“ lepe nauke duhovščini, češ, da mora oznanjevati mir, ljubezen itd., kakor naš božji Odršenik in Učenik. O farizeji! Kristus je rekel: Nisem prinesel miru, ampak meč! Boj je napovedal laži, hinavstvu, zapeljevanju, vsem sovražnikom božjim in ljudstva. Zato tudi ni imel miru, preganjali so ga, obrekovali, črnili pri vladah in pred ljudstvom in ga končno — umorili. Isto nalogo, pa tudi isto usodo imajo tudi duhovniki. Ne smejo pustiti, da bi verno slovensko ljudstvo vodili možje, ki se družijo z najhujšimi liberalci, možje, za katere se pehajo znani sovražniki vsega katoliškega. Ako boste pustili verno ljudstvo na miru in ga ne boste begali več s svojo hinavščino, boste imeli — mir. Kdor pa se ne bojuje zoper vašo hinavščino, je izdajalec dobre stvari, četudi je duhovnik. Tudi Kristus je imel svojega izdajalca. „Z brezbožnimi ni miru,“ pravi sv. pismo, na katerega se „Sloga“ tako rada sklicuje v zadnjem času, da tako še tudi v tem oziru pokaže svoje hinavsko srce.

Plojevcu delajo z denarjem in pijačo. V Sv. Barbari in v Možgancih je teklo plojaško pivo. Tudi od drugod se slišijo enake vesti. Tako kvarijo plojevcu ljudstvo. Nečasno je, delati s takimi sredstvi. Zadržni čas je, da se tako sramotno zapeljevanje nezavednih volilcev odpravi iz javnosti. Le človek, ki nima čiste vesti in dobrega namena, se mora s studom v srcu obrniti od take družbe!

Sv. Trojica v Haložah. Zadnji čas pošiljajo ptujski „purgarji“ na stotine „Štajerca“ k nam. Viničarji ptujске gospode, ki ima pri nas mnogo posestev, dobivamo cele bale te gajladi. Gre se pač ptujskemu

purgarju, peku Ornigu za to, da bi postal kmečki poslanec za nas ptujske okoličane Haložane. Pa naj si ne misli, da smo mi viničariji v Zgornjih Haložah še tako zabiti, da bi tega „dobrega očeta“ ne poznali. Naj ve, da bo slaba, ker naši ljudje pravijo, da bo edino g. Miha Brenčič, kmet in naš človek, naš poslanec.

Sv. Barbara v Haložah. To in ono. Barbarska župnija se sme šteti srečno, ker jo je obiskal zopet enkrat urednik ptujske giftno krote. Napovedal je bil volilni shod na dan 25. maja pri g. Blassu, a ta mu je odpovedal, ko so imeli že vse letake natiskane. Pa prišel je vseeno. Očka „poštmajer“ so oznanili porani sv. maši, da se vrši pri Pajerju ob 10. uri veliki shod in so tudi seveda vse povabili tja. Priša je usodna ura, in pripeljalo se je par Ornigovih agitatorjev. Predsednikom je bil izvoljen naš pristaš g. Smigovec, ki je otvoril shod, pozdravil navzoče zavpne Slovence, se zahvalil za izvolitev in takoj zaključil shod. Linhart ni dobil besede. To je bilo jeze. Drugi predsednik je bil pa izvoljen od Linharta, in ta je bil Bratušek Filip vulgo Rdžakov Filip. A Linhart le ni imel besede, kljub dovoljenju Rdžakovemu. Linhart je pa tudi izvedel, da nima tu nič opraviti, in odkuril je naprej proti Stojncam, a tudi tam mu je slaba predla. Linhart, kje si...? Ni ga več. — Dne 28. maja so imeli naprednjaki volilni shod v gostilni gospoda Čeha. Drugega ni za pripomniti kakor to, da je rekel neki kmet, da takih čenčarij, otročarij in zabavljanj ne poslušaj več, kakor jih govorijo gg. Vesenjaki in drugi.

Sv. Trojica v Haložah. O zanimivem in lepem Brenčičevem shodu na Križevu, o katerem smo poročali že v zadnji številki, smo dobili še eno poročilo, iz katerega posnamemo: Kar se tiče kandidata samega, ki se nam je prišel predstaviti, smo videli, da je izobražen, neustrašen, dober govornik in vrh tega še sam kmet. Ptujškega Orniga imamo v Haložah zavoljo njegovih „zaslug“ preveč radi, da bi ga mučili na Dunaj. Ploj ne kandidira več, naravno, da smo Trojičani kandidirali g. Mihaela Brenčiča, kmeta v Spuhlji, soglasno sprejeli in ga bomo tudi volili.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. „To je samo za Brenčičeve volilce,“ tako se je izrazil dne 28. maja neki mož pri rani maši, ko je začel brati g. župnik pastirski list in je odkorakal iz cerkve. Bil je seveda slogaš. Zopet en dokaz, da liberalci ne marajo za duhovnike in za vero. Zato pa, možje lovrenški, volite dne 13. junija krščanskega kandidata, ki mu je mar tudi za pastirski list, ne pa dr. Ploja, ker njegovi volilci že sedaj kažejo, kako bi radi imeli v prihodnje, namreč nič kar je v zvezi s sv. vero. To svetuje lovrenškim volilcem mlad — Vsevidnež.

Sv. Marjeta niže Ptujja je bojda nepremagljiva Plojeva trdnjava. Da to ni res, smo že pokazali ob zadnji državnozborni volitvi in v nedeljo na lepem shodu na domu g. Zorka. Še bolj pa bomo pokazali dne 13. junija. Volit bomo šli Brenčiča, ker nam ga priporočajo vlč. g. Planinc, ki jih ljubi cela fara, in naš nekdanji kaplan g. Zorko, ki je storil tekem svojega bivanja za nas mnogo več dobrega, ko pa znani moškanski agitator in naš nadučitelj. To lahko potrdijo njihovi nekdanji učenci in teh stariši. Zato bomo šli volit dne 13. junija Mihaela Brenčiča, kmeta v Spuhlji.

Sv. Bolfenk na Kogu. V naši fari bo dobil naš slovenski kmečki kandidat večino glasov. Nekaj znanih liberalcev bo sicer volilo Ploja in Orniga, pa ti ne pridejo v poštev, čeravno si brusijo pete od jutra do večera. Naši ljudje že poznajo te ptiče in nikdo jim več ne zaupa. Enega hudega liberalca so že orožniki odgnali. Čudimo se, da drži s temi ljudmi tudi naš nadučitelj Franc Cajnko. Tega si ne bi mislili, ker smo storili g. Cajnku mnogo dobrega. V zahvalo za to pa deli še celo med šolske otroke liberalne časnike. To si mi stariši odločno prepovemo, in če ne bo kmalu red in mir, bomo začeli drugače govoriti. Toliko za danes, prihodnjic več.

Sv. Bolfenk v Slov. gor. Kmečka hranilnica in posojilnica vrlo napreduje. Do konca meseca aprila je napravila prometa 52.972.22. Članov šteje 84. Na obnem zboru je bil izvoljen dosedanj odbor, kateri se res požrtvovalno trudi v prid in prospehi posojilnice. — Volilno gibanje pri nas ne pljuska visoko, ker je pretežna večina volilcev v taboru Kmečke zveze, le nekaj malenkostnih izjem imamo, ki so pa brez vsakega vpliva. „Sloga“ je postala zelo vsiljiva ter se na komando gotove osebe pošilja pristašem Kmečke zveze. Plotovi in drugi javni kraji so obiti s plakati: Brenčič in Roškar.

Velika Nedelja. Pri nas se še vedno tu pa tam nahaja kak starokopitnež, ki pravi, da mu volitve niso veliko mar, ker nam poslanci ne morejo dovolj pomagati. Zakaj pa ni bilo nekdanj teh volitev, pa so bili vendar boljši časi. Prijatelj ne tako! Velik razloček je med preteklostjo in sedanostjo. Poglej malo natančneje v dobre časopise, potem boš spoznal, da je naša dolžnost, se udeležiti volitev. Poglejmo naše nasprotnike! S kako vnmemo in strastjo agitirajo za svoje kandidate. Dandanes so postave v naših rokah. To se pravi: Kakoršne zastopnike si bomo izvolili, takšne postave nas čakajo, in od tega je potem odvisna naša bodočnost. Postavimo si za vzgled nesrečno Francijo! Tam se ljudje tudi niso dosti brigali za volitve, kaj je iz tega prišlo, je gotovo vsakemu znano. Enako se lahko zgodi tudi nam, ako bomo še zana-prej tako malomarni. Ne bodimo svoji lastni grobokopi. Vzdranimo se iz današnjega političnega spanja, agitirajmo od volilca do volilca, da se nam niti en glas po nepotrebnem ne izgubi. Oklenimo se naše pr-

voboriteljice Slov. kmečke zveze. Ona nas bo gotovo privedla do častne zmage nad našimi nasprotniki. Vam žene in dekleta pa kličem: Tudi vas veže verska in narodna dolžnost, da svojim možem in bratom prigovarjate, naj odločno stopijo na volišče ter oddajo svoje glasove za kandidata Slov. kmečke zveze, ki je in ostane g. Mihael Brenčič.

Vel. Nedelja. Tukajšnji pismonoša Ivan Petek je kaj vnet zastopnik ptujškega „Štajerca“. Pred kratkim je imel polno torbo te strupene golazni, katero je ponujal ljudem, rekoč: Berite, saj je brezplačno ter nič ne „košta“. Mi pa svarimo g. Petka, naj se raje bolj bavi s svojo službo, od katere živi, ne pa z razširjanjem ptujške „krote“. Ako se v prihodnje še kaj takega zgodi, pridejo na dan stvari, ki mu ne bodo preveč ljube.

Iz Vičaneč od Velike nedelje. V nedeljo, dne 21. maja je imela tukajšnja kmetijska podružnica shod pri g. Škerlecu v Vičaneh, ki je bil zelo dobro obiskani. Bili so zbrani kmetje od vseh strani, a med njimi tudi razni gospodiči. Slišali smo razne govornike, ki so govorili o kmetijstvu in med njimi tudi marjetskega študenta kmeta Vesenjaka, Plojevega agenta, kateri se pa na kmetijstvo toliko razume, kakor zajec na boben. Pa saj vemo, zakaj se on in razni taki gospodje udeležujejo kmečkih shodov. Kmečki blagor jim je deveta briga, skrbi jih nekaj drugega, in to so bližajoče se državnozbornske volitve in dr. Ploj. Ta bi se zopet rad po ovinkih kmetom ptujsko-ormskega okraja vsilil za poslanca. Pa, dragi vi gospodski kmetje, to ne bo šlo, kakor si vi mislite. Ploju je odklenalo. Mi bomo volili kandidata Slov. kmečke zveze, Mihaela Brenčiča, kmeta v Spuhlji, o katerem vemo, da je sposoben. Če bi bilo voliti najbolj revnega in priprostega kmeta krščanskega prepričanja, ga volimo vsi kmetje, rajši kakor Ploja, ker kmet, ako že ne more veliko doseči, pa vsaj ne bo škodoval kmečkemu stanu in naši sv. veri. Dne 13. junija pa bomo vsi kmetje velikonedeljski, tomaševski in šentlenarški z ogromno večino zapisali na glasovnice: Mihaela Brenčiča, kmet, Spuhlja.

Slatina v Haložah. G. Jakobu Koledniku, županu, je zelo prirastel k srcu g. Ploj. Zdaj, ko deli glasovnice, deli tudi obenem letake za Ploja ter z vso strastjo zanj agitira. Jakec, Jakec, ti se brigaj za sebe in za občinske ceste, ker si človek pri belem dnevu lahko zlomi nogo po luknjah; a Bog pomagaj, če je blato, takrat se pa tako ne skobacaš ven. Torej pusti agitacijo in se brigaj za svoj opravek, ki ti pristaja. Mi zavedni Slatinčani pa bomo volili le g. Mihaela Brenčiča, kmeta iz Spuhlje.

Plojevci — hinavci. „Sloga“ hvali kot cigana svojega konja, samega sebe in Ploja. Dr. Korošcu očita v vsaki številki, da je razrdl slovo na Spodnjem Štajerskem. Vsak otrok pa ve, da so storili to mladi liberalci: dr. Kukovec, Spindler in drugi. Ti so ustanovili svojo takomenovano „Narodno“ stranko ter potisnili stare liberalce (mariborske, ptujske, celjske) na stran, da so morali iti na politični prevzitek. Od začetka so se starini na prevzitetu zelo kujavo držali, potem so se začeli prilizovati tistim, ki so jih pahnili s prestola, in zdaj so si popolnoma dobri. Zdaj združeni napadajo Kmečko zvezo, Plojeva „Sloga“ celo prekaša skoro celjskega obrekovalca. Zakaj podtikate dr. Korošcu, kar je storil dr. Kukovec? Ali ni to grdo? Kako žalostno bi bile razmere pri nas, če bi se ne bilo pod vodstvom dr. Korošca vzdignilo slov. kmečko ljudstvo za svoje geslo: vse za vero, dom, cesarja.

Vurberg. Poročena sta bila dne 28. t. m. vrli mladenič Janez Pirnik, šafar na Vurbergu, z mladenko Marijo Nerat, predsednico Dekliške zveze. Bila sta dolgo let cerkvena pevca. — Iskreno čestitamo.

Dornova. Neše bralno društvo priredi na binkoštni ponedeljek t. j. dne 5. junija t. l. veselico, ki se bo vršila v prostorih narodne šole v Dornovi. Vpored 1. Naš prapor. (F. Ferjančič), poje mešan zbor. 2. Pozdravni govor. 3. Kmet Herod (Burka v dveh dejanjih). 4. V gozdu. (E. Adamič, mešan zbor). 5. Šaljiv nastop. Berač. 6. Bratje v kolo. V. Vodopivec, mešan zbor. Prosta zabava s šaljivo pošto se nadaljuje v gostilni g. F. Lorga v Dornovi. Pridite množično!

Marenberg, Slovenjgradec. Soštanj, Gornjigrad.

Kandidat Slovenske Kmečke zveze je:
dr. Karl Verstovšek,
deželni poslanec, Maribor.

Kmetje in volilci slovenjgraškega okraja! Vprašajte možje poštene kmete, ki so bili na shodih v Selah in Vrheh, kdo je na teh zborovanjih razgrajal in delal zdrabno. Liberalci sedaj čisto drugače lažejo in pišejo, kakor je bila resnica. Da vidite sami, kako lažejo, objavimo to, kar je pisal liberalni „Slovenski Narod“ o teh shodih: „Na prvem shodu, ki je bil precej dobro obiskani, so bili skoro vsi volilci za domačega kandidata; le s težavo so nekateri možje pomirili ljudi, da niso pognali Verstovška. Na drugem, slabo obiskanem shodu pa je došlo do pretepa, ker so nekateri nahujskani klerikalci napadli naše volilce. Poškodovanih je več oseb in se je ukrenilo takoj potrebno, da bodo dobili klerikalni razgrajatelj pri sodišču zaslužno plačilo itd.“ — Tako pišejo sedaj liberalci. Kdo je to pisal? Med spremljevalci Vrečkovi mi bilo nobenega dopisnika liberalnih listov. Kmetje, sedaj pa sodite vi, ki ste bili navzoči! Ali so vlomili klerikalci v hišo g. Apačnika? Ali so topli klerikalci do krvavega gđc. Marico? Ali so vrgli klerikalci na tla pristaše S. K. Z.? Ali so šli klerikalci za Vrečkom na shoda? Ali je razburjal dr. Verstovšek in hujskal

ljudi? Vsi možje, ki ste bili navzoči in ste vse napade videli, povejte sosedom, kako delajo z lažmi liberalci. Mi le obžalujemo, da so se dali za pijačo nekateri zapeljati in so razgrajali; med temi pa ni bilo kmetov, ker slovenski kmetje ne gredo liberalcem na lim. G. dr. K. Verstovšek je že poskrbel, da se bodejo ti tolovajski čini pravično kaznovali.

Novoštifta pri Gornjemgradu. V spomin 350letnice obstoja tukajšnje božje poti je dobila naša župnijska cerkev po skrbi sedanjega gospoda župnika — namesto prejšnjega, deloma že razpadlega — nov glavni altar, katerega je izdelal iz marmorja sedaj že rajni mojster Janez Vurnik iz Radovljice za 10200 K. Preteklo nedeljo dne 21. maja 1911 je prejel novi altar cerkveno posvečenje. V ta namen so dospeli prevzvišeni knezoškof lavantinski žez Kamnik, kjer so jih na kolodvoru pričakali in pozdravili gospodje kamniški dekan, provinčijal oo. frančiškanov in gornjegrajski dekan, dne 20. majnika na večer v Novoštiftu. Kakor je njihov prihod že v sosednih krajskih župnijah naznanjalo zvonjenje in streljanje, tako jih je zlasti novoštiftska župnija sprejela veselo in veličastno. Ob dohodni cesti je bilo postavljenih nad deset stavolokov s primernimi napismi, in pred cerkvijo so jih vpričo obilne množice vernega ljudstva pozdravili: domači župnik, župan Fr. Tratnik, šolarca Marija Matjaš in mladenič Rafael Gluck. Pozno zvečer — že proti deseti uri — so nadpastir z duhovščino pred svetimi ostanki opravili zapovedane cerkvene molitve, drugi dan pa ob osmih zjutraj pričeli s posvečevanjem altarja, ki je trajalo do desetih predpoldne. Po daritvi svete maše pri novoposvečenem altarju so v ganljivem enurnem govoru omenili pred vsem lastne vesele spomine na to božjo pot in na dušne pastirje, ki so tu delovali, ter so narisali zgodovino veličastne cerkve, katero je požrtvovalni župnik Kašpar Dornik znova pozidal, ko je prejšnja leta 1850 pogorela; nadalje so opisali novi altar in razložili obrede altarskega posvečevanja, zlasti imenitnost svetih ostankov, umivanje in maziljenje altarne mize in zažiganje kadila na altarju, kar vse naj nam zlasti utrjuje sveto vero, pa naj budi v nas duha spokornosti, molitve in krščanske ljubezni. — Po pridigi so proti eni uri popoldne zaključili slovesnost z zahvalno pesmijo Te Deum laudamus in z zakramentalnim blagoslovom, ter so se udeležili še darovanja za novi altar. — Istega popoldne so se vrnili žez kamniške planine, so v Kamniku prenočili in zjutraj maševali pri oo. frančiškanih, potem obiskali v družbi gospoda dekana in deželnega poslanca Iv. Lavrenčiča kamniško mestno župnijsko cerkev, ondoto pokopališče, župnijsko cerkev in uršulinski samostan v bližnjih Mekinjah, ter so žez Ljubljano odpotovali v Maribor. — Novoštiftčani bomo hranili v hvaležnem spominu milost posvetitve altarja po prevzvišenem nadpastirju, in bomo vedeli ceniti predpravo, katero so nam poleg tega visokoisti priskrbeli te dni iz Rima, da namreč prejmejo obiskovalci naše božje poti ob peterih večjih Marijinih praznikih v letu pod navadnimi pogoji popolne odpustke.

e Mozirje. Kandidat Werdnig ima v Savinjski dolini toliko pristašev, da si ne upa imeti javnih shodov, kjer bi mi kmetje malo obračunali z njegovo neodvisnostjo in rožnvensko pobožnostjo. Imel bo — kakor trdijo njegovi zvesti — samo zaupne shode. G. Werdnig, nič se ne bojte! Četudi smo kmetje, pa vemo kljub temu stokrat več olike in dostojnosti, kakor žalčani in drugi savinjski liberalci, ki razbijajo s pijanci shode K. Z. Za gardo, ki Vas bo obdajala na zaupnem shodu, že vemo in vam že v naprej čestitamo. Čeravno molči vse kot grob, pa le vemo, da bo shod na binkoštni torek, na sejmov dan, da bi laže lovili gimpelne. Da pa jih ne boste, bomo pa poskrbeli mi s shodom K. Z. Pride namreč naš kandidat dr. Verstovšek. Če nas ne boste pustili na vaš shod, da bi vam malo prešteli grehe, bomo imeli pa svoj shod pri g. Vasle-ju. Živel dr. Verstovšek! Ta je naš mož! Možje iz okolice pridite v prav obilnem številu!

St. Jan pri Spodnjem Dravogradu. V torek, dne 23. maja ob 7. uri zvečer je tukaj za vedno zatisnil svoje oči g. Franc Gnamuš, trgovec, gostilničar in veleposelnik. Umril je v lepi moški dobi 46 let star. Bil je dolgoletni naročnik „Slov. Gospodarja“, zato naj mu bo v spomin posvečeno nekaj prstic v tem listu. Kal hude boleznij je nosil v sebi že lapsko leto, pa vendar je pričel lani s stavbo velike hiše za svojo obrt in zdaj, ko bo stavba lepe hiše skoro dovršena, je neizprosna smrt pretrgala nit življenja, ko je še poprej prejel sv. zakramente umirajočih. Njegova narava mu ni pustila mirovati, zato smo ga videli še zadnji dan pred smrtjo, kako je ukazoval in pregledoval, da se vse v redu vrši. Pogreb se je vršil v petek, dne 26. maja, ki je bil zelo veličasten. Udeležba je bila velikanska. Pogreb je vodil mil. g. prošt iz Sp. Dravograda, Fl. Isopp ob asistenci treh duhovnikov. — Svetila mu večna luč!

Remšnik. Tukaj se je vršil dne 21. maja volilni shod liberalcev v krmi pri Bastelnu. Akoravno se je strastno agitiralo po župniji za ta shod, je prišlo vendar samo okoli 50 poslušalcev, izmed katerih je bila polovica naše stranke. G. Werdnig je prišel v spremstvu treh govornikov, čudno, da se ne upa sam, on, kmečka kri, med kmete, ker je vendar med svojim govorom najbolj povdarjal to, da je neustrašljiv, da se nikogar ne boji. Ves njegov program je bil: „Če vam, kmetje, jaz ne bom mogel pomagati, potem vam ne more sploh nihče!“ Zoper našega vrlega kandidata ni vedel drugega povedati, kakor da nosi zlata očala. — Naj g. Werdnig hvali Boga, da mu očaj ni treba nositi. Umevno je, da se je tudi zoper duhovni-

ke hujskalo in lagalo, n. pr. da župnikom ni treba plačevati davka, da jih ni treba ubogati. — Drugi govornik je pa hvalil rajnega g. Ježovnika (kar je prav, kajti o mrtvih le dobro), koliko dobrega je storil za svoje volilce. Za nas Remšencane menda nič, ker sploh nihče ne ve, da bi bil kedaj kaj storil. Mogoče je storil veliko dobrega govorniku samemu, kateri je to tudi zaslužil, ker se je krvavo trudil za Ježovnikovo izvolitev. G. govornik naj gre vprašat sosede Brezničane, kako je delal g. Ježovnik za svoje volilce! Zopet drugi govornik je bilo tožil, da je lansko leto tukaj pri volitvah šlo tako slabo z liberalno stranko. Naj bode dotični gospod prepričan, da podemo pri letošnjih volitvah vsi dobri in pošteni Remšencani skrbeti za to, da jim pojde še slabše!

Remšnik. Da imamo pri nas, hvala Bogu, zavedne in mladeniče, to je že nekoliko znano. Toda da imamo tudi tako zavedne žene, kakoršnih še drugod težko najdeš, to je pa gotovo manj znano. Neki liberalni agitator je prišel v hišo — ne, v hišo sploh ni smel — in je hotel vsiljevati svoje letake za Werdniga, pa kaj stori vrla žena? Letak vrže proč, potem pa tudi vsiljivega agitatorja pošteno ošteje, kakor je zaslužil. Slava taki kmečki, priprosti ženi! Dal Bog več takih odločnih žen!

Glasovnice morajo imeti pečat okrajnega glavarstva, če ne niso veljavne.

Celje, Vransko.

Kandidat Slovenske Kmečke zveze je:

Dr. Anton Korošec,
deželni poslanec, Maribor,

Celjska okolica. Mi ne bomo volili Robleka iz sledečih razlogov: Ker je pristaš protiverške liberalne stranke; ker je slep pristaš celjskih liberalnih advokatov; ker njegova stranka nastopa tako surovo in neomikano; ker njegovi spremljevalci pretijo drugim z noži in revolverji; ker je glasoval proti koristim živinorejcev; ker v štirih letih ni nič storil; ker je nezmožen, kakor nam liberalni gospodje iz Celja pogosto sami zatrjujejo.

Celje. Liberalci sami so se začeli izpraševati, ali je sploh Roblek vreden tega nasilnega boja, ki škoduje celi Narodni stranki. Roblek ni drugega, kakor politična marioneta, katera se obrne, kamor jo potisnejo. S svojo nezmožnostjo in nedelavnostjo je stranki samo škodoval. Avtomat bi na Dunaju izvrševal isto nalogo, samo da gospodje v Celju popišejo ploščo. Dostojnejši liberalci pa se gramujejo surovega boja. Kar se je zgodilo v Dramljah, je bilo baje po priznanju liberalnih očitilcev samih skrajno ostudno. Človek se je moral sramovati, da smejo biti taki suroveži sploh v stranki. K večjemu bi spadali med anarhiste. Roblek pa baje ni imel ne ene pomirjevalne ali grajalne besede za razgrajade.

Savinjska dolina. Bil sem na kupčiji v Trbovljah. Nazaj gredel preč savinjskega mosta, kar zaslišim neko mukanje in tuljenje. Izvrstno, simislim, to je živinski sejem, si bodem lahko izbral govedo, kakoršno bom hotel. A zmotil sem se. Bila je žalska banda, ki je šla iz Polzele. Imeli so vsak svojo palico, kakor pri vojaški godbi kapelmajstri za takt. Gledali so nekam gori na hiše in drevesa. Mislili so, da so note gori. A zmotili so se, bili so le Koroščevi letaki in plakati. Kar nastane zopet kričanje in rjovenje in tulenje in divjanje. In vse palice pačejo kakor po taktu na lepake in letake, in ko teh ni več, po mimoih ženah in dekletih. Jaz pa sem videl delo „treznih in zavednih“ pristašev Roblekovih ter sem vedel, kako moram dne 13. junija voliti.

Senca bajonetov. Sel sem iz Celja proti Žalcu, kar vidim na brzovjavnem drogu lepak, da dr. Korošec zboruje v senči bajonetov. 'Ali vas ni sram, da ste vi savinjski liberalci tisti, pred katerimi si človek pri belem dnevu ni svest življenja? 'Ali vas ni sram, da pljujete sami v svojo sklado. Liberalci pravijo, da mora biti Roblek poslanec, če bi jim prav hudič pomagal. Slabega zastopnika imate, če imate na hudiča zaupanje, da vam bo pomagal. Mi pa imamo zaupanje na Boga, in na dan volitve vam bomo dali plačilo za vaše laži. Vam, g. Roblek, pa svetujem, da še ni treba kupovati smodnika, ker Vas ne bodo pozdravljali topiči, kot pred štirimi leti. Sedaj bo joj, joj! Francel, naš kandidat je dr. Korošec, in mora biti tudi naš prihodnji državni poslanec.

Velika Pirešica. Zdaj so prišli še tisti žalski kljukci v našo Veliko Pirešico trosit svoje laži. Pa glejte, g. urednik, kaj si ti lažnjivci vsega ne zmislijo in kako sleparijo ljudi. Pravijo, če bo dr. Korošec državni poslanec, bo hitro hmelj iz Savinjske doline popipan; pa danes vam še ne morem naznani, kdo ga bo popikal, ali Roblekov ate, ali žalski kljukci. Vam bom že naznanil, kadar izvem. Pa enkrat so nas osleparili radi hmelja, a zdaj nas ne bodo več in se tudi ne bojimo za naš hmelj; saj kmetje prodajamo hmelj Roblekovemu ateku, kateremu od tega tisočaki letijo v žep. Torej Savinjsani smo brez skrbi radi hmelja. Pa glejte čuda! Kako so hvalili kljukci Roblekovega ateka, kako dober govornik je v državnem zboru; to je pokazal tudi v Gradcu, ko so imele kmetijske podružnice zborovanje in volitev odbornikov. Koliko sta govorila gg. kandidata dr. Verstovšek in pa Roškar za kmeta, Roblekov ate pa so bili tiho kakor mrlčv v grobu. Tak je zares dober govornik, zato pa proč z njim. Učitelji bi ga bili radi v odbor volili v Gradcu, pa iz tiste moke ni bilo kruha.

Zalec. Tržani se smeji, ko slišijo, kako se sedaj trudijo Roblekovi agitatorji, izdati ga za kmeta. Pa je tudi res smešno, da ljudje sploh verjamejo farbarijam, ko vendar vidijo, kako se Roblek v livriranim kučarjem vozi po okraju. Tak kmet, ki bi imel livriranega kučarja, je v celem volilnem okraju samo eden, in to je Roblek. Še manj bi verjeli volilec na Roblekovo kmetstvo, ako bi vedeli, kako se v ožji družbi o kmetih izraža. Toda o tem molčimo, to bi bila izdaja zaupnih pogovorov. Vendar ni vse kmet, kar se zdaj v volitvah izdaja za kmeta!

Grize. Kakor spričujejo dogodki, besni volilni boj vedno hujske. Liberalci uporabljajo vse mogoče pripomočke, da bi zmagali. Najnavadnejši je seveda laž, katere jim pa že tudi skoraj primanjkuje. Zato so začeli sedaj že dobre lastnosti naše strani obračati v svoj prid. Tako se je pohvalil Roblek na shodu v Grizah: Jaz si upam imeti shod na prostem in brez bajonetov, ne pa med stenami kakor dr. Korošec. In od kod to, g. Roblek, da imate lahko mirno svoje shode? Ali ne od tod, ker naša stranka ni tako divja, kakor vaša, ker naši pristaši ne uporabljajo tako divjaško-naprednih izgrediv, kakor vaši! Če ste mož, in Vam je kaj za pravico, skrbite najprej, da bo druhal, ki se podi pred Vami in za Vami, mirna, in potem tudi na shodih dr. Korošca ne boste videli bajonetov. Vprašam vas: Kdo pa vodi seboj orožnike? Mogoče tolovaji?! Ali ne tisti, ki pred tolovaji ali enako sodrgo niso varni življenja. Seveda, lepše bi bilo, da bi se na naše shode ne dovolilo orožništva, ker potem bi tista razdieljna druhal dosegla vsaj s silo, kar ne doseže s sleparstvom in obrekovanjem. — Dalje se na shodih izgovarjate, da niste zoper vero. No, kar se tiče Vaše osebe, morda. Ali kaj pa Vaša stranka? Kakšne dokaze dajete liberalci? Pozdravljati duhovnike s kamenjem, onečati cerkve na živalski način, zasmehevati vse, kar je svetega in krščanskega, to je v navadi in na dnevnem redu. Take vere pa, g. Roblek, ne maramo mi. Če dopade Vam, dober tek. — O, ne mislite, da imamo savinjski kmetje pamet v peti, in bi prodali svojo vero za par pesti praznih obljub, katere nam ponujate na Vaših shodih. Mi znamo sami soditi, kdo so naši prijatelji, in spoznali smo to že prej, predno se je začel volilni boj. Spoznali smo jasno, da liberalci potrebujejo kmete le za svojo korist, sicer jim je kmet zadnja briga; Roblekova vera je pa vada, s katero so vjeli nekatere, še dobre ljudi. Dalje smo pa tudi spoznali, da Slov. kmečka zveza in od nje postavljeni kandidati, posebnost naš vrli in velespoštovani kandidat g. dr. Korošec, se v resnici trudijo za naš dobrobit v vseh zadevah, zato bomo pa tudi mi vsikdar stali na njih strani, tako tudi dne 13. junija, in naj pride še toliko Roblekov in Šteflakov s svojimi obljubami.

Dramlje. Živo sliko portugalskih razmer smo sami gledali čez 3 ure na divjem Roblekovem shodu. Nesrečni Jarnovič ni mogel strpeti, da smo se na vzhledno mirnem Koroščevem shodu izrekli za krščanskega poslanca, Taneodvisni kandidat liberalne stranke je prišel s tolpo strašnih razgrajadev iz raznih občin. Bili so med njimi, ki so sramotili Marijo, zmerjali kmete in oba duhovnika, pehali župnika, pred nje go pljuvali in hoteli oba vreči ven. Roblek in Jarnovič nista mogla biti tiho, češ, da župnik laže, če trdi, da je Narodna stranka imenovala kedaj krščansko vero „strup“. Neprenehoma so Roblek in tovariši naše ljudi dražili, Roblek pa je dolžil oblastno vedno župnika, da je kriv on vsega hrupa. S pričami se bo, kadar bo treba, Robleku dokazalo, da je župnik pred vsakim nemiro svaril. Hvala Bogu, sedaj poznamo Robleka do kosti, zato ga ne bomo volili!

Dramlje. Krščanska vera je strup. Besede „N. Dnevnik“ z dne 30. oktobra 1909 prepišemo doslovno sem. „N. Dnevnik“ piše: „Učeni urednik „Slovenca“, F. Trseglav, me je poučil s svojim zgledom, da je krščanstvo res strup“. — G. Roblek in Jarnovič, kedaj bosta svojo neresnično trditve o tem preklicala in zadostila za sramotenje župniku?

Proč z liberalnimi surovinami! Proč s Čokanovo stranko!

Dramlje. Roblekov shod bode ostal njemu in nam v neizbrisnem spominu. Pokazal je Roblek, koliko velja, s tem, da je priglal na shod celo bando tolovajev, ki so nam grozili z noži in revolverji, ako ne bomo pazljivo poslušali hripav glas Robleka. Kajne g. Jarnovič, tudi Vi si bodede ta dan dobro zapomnili? Kako Vam je Vaše liberalno srce kaj govorilo, ko ste slišali vpričo Robleka ponovno besede, ki ste jih sami pred nekaj časom govorili, da je Nar. stranka nedelavna, da je sploh za nič, kakor ste tudi govorili isti čas, da je Roblek nesposoben poslanec in nima nikakih zmožnosti. G. Jarnovič, kajne, da niste na tisto očitjanje nič odgovorili? Samo oči ste srmežljivo pobesili in Roblek Vas je žalostno pogledal kot izdajalca Roblekove nezmožnosti. V srce se nam smilite, g. Jarnovič, da ste doživeli tako bridke ure. Vse Vas zapušča radi Vaše politike. Osamljeni ste, kakor ledeni mož, ki se nihče za njega ne briga. Opominjamo Vas: Obudite kes, ker približuje se čas Vašega političnega pogina.

Dramlje. Neveden tujec opisuje v „Nar. Listu“ Roblekov shod pri vas. Videl je na shodu razgrajati g. kaplana Zajca, ta je pa že eno leto v Galiciji. Prvo sv. opravilo se je začelo na vnebohod ob 6. uri in je pred 7. uro minulo. Depisnik ve povedati, da je tpeplo sv. opravilo le pol ure, a končalo se je še-le ob ¼8. uri. V cerkvi pri nas ni bil torej depisnik na tako velik praznik, kakor tudi Roblek in Jarnovič ne. — Kako pravite? Da je vrli in neustrašni naprednjak

Jarnovič s svojim mirnim in možatim nastopom župnika popolnoma posekal? No, no! Če si upate, dopisnik, va vprašajte Jarnoviča za reči, ki mu jih je očitil župnik in farani, in zakaj je že pred Roblekovim prihodom odložil predsedništvo. Če si nista zelo dobra, bosta šla naglo narazen. Eno se sme dopisniku potrditi, da je Roblek s svojo osebnostjo „klerikalce“ res frapiral (iznenadil). Klerikalci si ne moremo misliti pravega kmeta, ki bi bil zmožen, priporočati take časopise, kateri zaničujejo katoliško vero kot „strup“. Zato rečem z liberalnim dopisnikom: Živel Roblek!, pa samo kot mešetar v Žalcu, ne pa kot poslanec na Dunaju. — Naš poslanec je in bo dr. Korošec. — Blaž Jesenek se je povrnil na edino pravo krščansko stališče. Naj ga v stanovitnosti ne moti surova in šepava koračnica v „Nar. Listu“, ali dejstvo, da ga niso pustili svobodni naprednjaki na predsedniško mesto. Prepričan se je, da ne poznajo nobene prave svobode. — Povprašujemo se, kdo je najel razbijače? Roblek ali kdo iz Dramelj? — Kaj se je v nedeljo s tem nameravalo, da se je vabilo po eni strani na Hrastnik oba duhovnika in organista, po drugi pa tri znane razgrajade?

Pazite na izkaznice in glasovnice!

Polzela. Gospod urednik! Sprejmite tudi od nas kratek dopis, da bodo vedeli tudi čitatelji „Slovenskega Gospodarja“, da se tudi na Polzeli gibljejo. Značilno je, da „Narodni List“ celo našega priljubljenejšega gospoda župnika, seveda lažnjivo, napada. Pri tem se je lotil tudi že cerkvenih pevk. Kako je vsa stvar v resnici? Zadnjič smo se na gori Oljki pogovarjali same med seboj to in ono in slednjič je nanesla govornica tudi na volitve. Rekle smo, da je Ločica v nevarnosti, ker je tam veliko Roblekovih volilcev. Med tem stopi slučajno gospod župnik v sobo, sliši zadnje besede ier reče: Sezeda, če bi imela samo Ločica volilno pravico, bi gotovo Roblek zmagal, pa imamo še druge vasi, kjer še niso tako zaslepljeni. Po teh besedah je gospod župnik odšel, in to je bilo vse. Bila pa je med nami neka ljulika, ki je besede župnikove preobrnila in je napravila iz komarja slona. Ne smemo pa pozabiti, da je tudi v Ločici dosti mož in fantov, ki so nam v čast in ponos. Nadalje se hvalijo v tem laži-listu „možje“, da so „samostojni“ in da se ne pustijo od nikoga „komandirati“ in še več drugega. Pa jih komandira druhal, katera niti pridig gospodov misijonarjev ne posluša, toliko manj pa še domače dušne pastirje. Pa saj se ne pustijo zastoj komandirati: ga včasih tudi posreba jo kakšen litreček na zdravje te komande. Če nima „Narodni List“ boljših dopisnikov, se pač vidi, da je že v zadnjih vzdihljajih. Toliko v pojasnilo, ker resnico ljubimo. — Cerkevne pevke.

Sv. Pavel pri Preboldu. V soboto, dne 13. maja je umrla v okolici Sv. Magdalene po dolgotrajni, mučni bolezni blaga žena Franciška Fakin v najlepši starosti 36. let. Zapustila je žalujčega moža, občinskega odbornika, zvestega pristaša in sboriteja Slov. kmečke zveze. Da je bila rajna priljubljena pri okoličanah, kaže mnogobrojna udeležba pri njenem pogrebu. N. v m. p.!

Skofja vas. Nekaj novega o naših stričekih: S tremi Mahneti vred so nastopili v četrtek v Dramljah! Ali jaz dobro vem, da Drameljčani niso tako slepi, kot naši strički. Drameljčani so vsi za dr. Korošca, vsajali so se tam le Mahneti in drugi. Naj ti ljudje le pomislijo, kako se je zgodilo nekemu županu v Višnji vasi, ko je bil začel predsedovati liberalnim shodom! To je tako žalostno, da ne moremo več pisati o možu — vsi liberalci so ga zapustili in se brezsrčno smeji! Tako se zna zgoditi tudi našim stričkom, ako se ne bodo bolj brigali za svoje razkopano gospodarstvo, kakor pa da še svoje sinove pošiljajo za Robelnikom; par teh fantov se je v četrtek tako obnašalo ob ustanovitvi vojnškega izobraževalnega društva, da „so bili kar za v arest“, tako je rekel nekdo. Bog ne daj, da bi dobili kdaj taki ljudje moč! Koliko jim je zaupati, vidite pri liberalnih dohtarjih: s težavo izterjavate od njih denar, ki ste jim ga zapupali! — No, še naš ata, ljubečanski g. nadučitelj! Vsa dolga leta so mirovali in so politiko le študirali. Zdaj pa, ko so se kot nadučitelj in načelnik krajnega šolskega sveta dovolj ogreli, zdaj na stara leta, so zajahali liberalnega političnega kozla in so začeli galopirati za Robelnikom. Ampak jaz mislim, da g. nadučitelj ne bode kot liberalalec za zmerom tako trdo sedel. — Taki so liberalni odrešeniki, ki prodajajo tudi na kmetih svoje drože. A kar nas je mož, pravimo: Vsi volimo dr. Korošca!

Sv. Peter v Savinjski dolini. Kar smo slutili, se je pričelo vdejskovati. Naš šolski Joža, pardon, naš g. šolski vodja, je sedaj, proti koncu volilnega plesa v Savinjski dolini, začutil potrebo, v splošnem volilnem vrvenju še enkrat poskusiti svojo plesno srečo, ter pokazati strmečemu svetu svojo visokopetno čardaš-umetnost. Da bi se postavil pred doberteskim goščem Lojzkom, ter Tončom Kramarjem, je vzel na muljo najtrdnješo „klerikalno“ trdnjavo v St. Petru, vas Gornje Grušovlje, kot svojo izvoljenko-plesalko, katero bi rad zavrtel v splošni plesni vrtnice žalskih žvižgajočih muzikantarjev. Radi tega jo je zadnji teden v spremstvu dveh asistentov, ki sta baje oba državna uradnika (?), primahal in vas, snubit volilce za piskajočo nenarodno stranko in njenega kandidata Francina. Ko pride do prve hiše, zagleda na zidu dr. Korošev letak, pri drugi ravno tako, pri tretji zopet tako, pri četrti, peti, šesti, sedmi vedno tako, in tako naprej do konca vasi. Pogled na lepake mu je pognal njegovo kavalirsko srce v neenake hlače

nice, vendar pa se ojunaci ter začne s hišno agitacijo pri neki kmetici, katera mu je dala svoj čas priliko, duhati prijeten vonj grušovskih pišk. V zahvalo ji je podaril celo kopo „Narodnih Listov“ s pripombo: Berite vendar te-le kajenge, da boste izvedeli, kako duhovniki pijejo kri ubogim kmetom. Toda kmetica ga pa zavrne, češ: Ko bi pili duhovniki kmetom kri, bi se vendar kateremu duhovniku sledovi krvi videli na ustnicah, ter mu obrne hrbet. Nato jo, kakor nekdanj lisjak, izpod previsoko visečega grozdja (moško od-cinca proti vinogradom z željo: Če že ne dobim gla-sov za Robleka, bo pa mogoče kozarček za Jožeka. Pa tudi tukaj je imel smolo; klet je bila zaprta, go-spodar se mu je pa od daleč posmehoval. Opazovalec je vse opazil in napisal v „Slov. Gospodarja“, da svet izve, kako plešemo volilni ples v vaši, kjer stanuje Tergrlav. Vsem žvižgajočim agitatorjem pa svetujem, da ne hodijo k nam, sicer bi plesali njim neljubi ples, kar pa ne želi grušovskisi — Hrastar.

Odprta pisma, v katerih se na prostaški način psuje dr. Korošec, ne bodo Robleku in „Nar. Listu“ nič koristila. Dejstvo ostane, da je glasoval Roblek dne 28. novembra 1911 celo za nujnost predloga Schrammelovega, s katerim se zahteva uvoz preko-morskega mesa, in za nujnost dr. Rennerjevega pred-loga, s katerim se zahteva uvoz tuje živine iz Rusije, Rumunije in Srbije. Kdor tega ne verjame, naj pogle-da stenografični protokol od istega dne na strani 2790 in naslednje, tam bo našel tiskano ime Robleka med socialnimi demokrati in vsemi neprijatelji kmeta. Iz-govor, s katerim prihaja Roblek še komaj sedaj po štirih letih, da je imel pripravljen izpreminjalni pred-log, je naravnost smešen. Tukaj se gre, ali si za uvoz ali nisi za uvoz, druge spremenjave pa ni. Ce-la Avstrija je vedela in sodila, da je bilo glasovanje o nujnostih omenjenih predlogov odkrita izpoved, ali stoji kateri poslanec ob strani kmeta ali njegovih na-sprotnikov. Roblek se je postavil v protikmečki ta-bor.

Celje. Za pristaše S. K. Z. se vrši na binkoštni ponedeljek po ranem sv. opravilu v hotelu „Pri be-lem volu“ politično zborovanje. Pristaši, pridite!

Letuš. Pri nas en Roblekov volilec že več ne spi; mnogi pravijo, da se mu že večkrat meša. Pred kratkim je prigovarjal volileca iz Mozirja, naj voli Robleka, pa naj še v Gornjem Gradu agitira za Rob-leka. G. Sporn, zakaj niste kot predsednik shoda z o-zirom na tako učene pristaše poročali navzočim av-šam, kam sega Roblekova meja.

St. Jurij ob juž. žel. Zmiraj bolj zanimivo. Čuj-te, kaj trdi neki mlekar, dosedaj steber liberalne stranke: „Dr. Korošec se je na shodu v St. Juriju vendar zlagal. Rekel je, da ima mlekar na dolga 32.000, kar pa neres, ker ima dol-ga 36.000.“ Sicer dr. Korošec ni rekel da ima mle-karna dolga 32.000, ampak o k o l i 30.000. Povedal je torej rajši manj kakor več, in še to le potem, ko je g. Sefman bil toli nepreviden, da je speljal pogovor na mlekar, o kateri bi bilo za liberalce dosti boljše, če bi molčal, zlasti, ko je videl, da ima same pristaše K. Z. pred seboj. O kaki podpori, ki bi jo bil Roblek iz-posloval za mlekar, ta mož (ime na razpolago), ne ve nič povedati.

Vransko. Pretečeno nedeljo dne 21. maja se je vršil pri nas shod liberalcev v prostorih gospoda Brinovca. Bilo je res precej ljudi, toda ne, kakor so liberalci mislili, sami njihovi pristaši. Bilo nas je mnogo zvestih volilcev našega kandidata gospoda dr. Ant. Korošca. Roblek in njegovi zvesti agitatorji iz Žalca in od drugod so z veseljem gledali čez nas, češ, to so edini zvesti možje naše liberalne stranke, kajti drugod so jim možje že odpadli. A so se zelo motili. Kajti mi smo jih zato poslušali, da smo slišali njih neotesano navdušenost. Toda glej, koj po prvih besedah gotoveljskega Cesarja nam je prišlo slabo, da smo morali takoj zapustiti taborišče liberalcev. Na-stopil je Roblek in povedal samo par zelo mičnih be-sed na govorniškem odru. Zmanjkalo mu je kmalu njegove bistroutnosti in besed. Stopil je z odra, si zopet nekaj namislil, in nam zopet povedal. Tako je storil trikrat zaporedoma. Kar je bilo na shodu pra-vih mož, spoznali so hitro, kako je in bi deloval naš dični poslanec Roblek za nas kmete. Vedel nam ni nič drugega povedati, kakor da je hvalil sebe, in pa vpraševal, če mu ima kdo kaj očitati. Spoznali smo takoj, da Roblek ni za poslanca, in ga tudi voliti ne bomo. Seveda liberalci od veselja poskakujejo, ker mislijo, da bodo lahko na dan zmage pogledali malo v frakelj in si počezgatali svoje zapita grla. To bi bila res sreča za Robleka in njegove podivjane pri-staše. Strašno srečen bi bil Roblek, če bi lahko zo-pet šest let deloval skrbno za nas kmete s svojo ne-utrudljivo molčečnostjo, s katero si je pridobil naj-več zaslug za nas kmete v državnem zboru. Torej, volilci, pomislite, koga volite, ali zaslužnega moža, ali kandidata podivjanih ljudi in liberalne Narodne stranke.

Roblek spravite poprej
Svojo stranko iz blata,
Potem šele boste
Lahko še za kandidata!

Navzoči mladenič.

St. Jur ob juž. žel. Katoliško bralno društvo v St. Jurju ob juž. žel. ponovi na Binkoštno nedeljo po večernih igri: Večna mladost in večna lepota ter „Proti domu“. Na koncu bo obilni ribji lov. Petje in tamburanje, kakor zadnjič.

St. Jur ob juž. žel. Vabilo na redni občni zbor hranilnice in po-sojilnice pri Sv. Jurju ob juž. žel., registrirane zadruge z neom. za-vezo, ki se boče vršil v nedeljo dne 11. junija 1911 v uradni sobi po-sojilnice ob 8. uri popoldan. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika o za-dnjem občnem zboru. 2. Poročilo načelnstva in nadzorstva. 3. Potrdjenje računa za leto 1910. 4. Volitev načelnstva in nadzorstva. 5. Nasveti. Ako

bi ob 8. uri zbor ne bi bil sklepten se vrši ob pol 9. uri drugi občni zbor, ki sklepa neglede na število navzočih članov. Načelnstvo.

Katoliško podporno društvo v Celju priredi dne 4. in 5. junija ob 8. uri popoldne v vrtni dvorani hotela „Pri belem volu“ igro, stiri-dejanko Sv. Julija.

Šmarje, Rogatec, Kozje.

Kandidat Slovenske Kmečke zveze je: dr. Franc Jankovič, zdravnik v Kozjem.

Sv. Peter pod Sv. gorami. Dr. Jankovičev shod v prostorih g. Drogenika, je bil pretečeno nedeljo nađ vse pričakovanje dobro obiskan. Zborovalo se je to-krat v znamenju miru! Za predsednika je bil izvo-ljen g. Novak, za tajnika g. Rozman. Po pozdravu na zborovalce da predsednik besedo g. kandidatu, ki v izbranih in jasnih besedah razvija svoj versko-na-rodni in gospodarski program, dokazuje opravičenost in nujno potrebo obstrukcije v deželnem zboru, ter o-žigosa zlobno lažnjivost pasprotnikov, zlasti štajerci-jancev. Z mogočnimi „Živio“-klici na g. kandidata se zaključijo lepo zborovanje; 13. junij pa bo pokazal, da je tudi v St. Petru precej pametnih mož, katerim je bolj pri sreju občni blagor, kakor strankarska zagri-zenost.

Sv. Peter pod Svetimi gorami. Liberalci dr. Jankoviču niso postavili protikandidata, dobro vedoč, da nič ne opravijo. Ker se v raznih zadevah radi obračajo na njega, bi človek mislil, da bodo podpira-li njegovo kandidaturo ter tako pomagali k sijajni zmagi, ki bi bila nemškutarskim nasprotnikom jasna in očitna priča zavezanosti slovenskega ljudstva. To-da ne! Že so začeli svojo razdiralno delo! Sliši se, da so izdali parolo „volitev se ne udeležiti“, ja, šli so celo tako daleč, da so s črnolom pomazali dr. Janko-vičev lepak. Umazana stena na župnijskem hlevu je priča liberalne brezmiselnosti in olike! Ker rujete proti edinemu kandidatu, hočete, da bi bil naš okraj brez poslanca? Mi bomo pazno zasledovali gibanje in udeležbo pri volitvah, potem pa skrbeli, da tudi go-spod dr. Jankovič ne bo imel časa se potegovati za tiste, ki sedaj ob volitvah nočejo glasovati zanj!

Laško, Sevnica, Brežice.

Kandidat Slovenske Kmečke zveze je: Dr. Ivan Benkovič, deželni poslanec, Celje.

300.000 K ljudskega denarja je zapravila celjska Zadruga zveza, katere načelnik je kandidat dr. Kukovec. V ta zavad so kmečke posojilnice nalagale svoj odvišen denar. Ker terjajo posojilnice svoja po-sojila, zato pa poje boben; dr. Kukovec pa se smeje v pest in piše velike ekspenzare kot načelnik Za-družne zveze v Celju in Lastnega doma v Celju. — Kakor vemo iz najbolj verodostojne-ga vira, se terjatev celjske Zadrug-ne zveze proti propalil liberalni Glavni posojilnici v Ljubljani ne bo pri-znala ne od konkurzne mase upravi-telja in ne od drugih upnikov. Ali bo dr. Kukovec popravil iz svojega to velikansko škodo? Ali bo on na boben prišle Bizeljance tolažil samo z obljubami, ali bo tudi kaj zraven dodal? Tak kandidat, to je najhujše izzivanje ubogih kmetov.

Pozor, kmetje! Zastopnik meščanov in kmetov obenem hoče biti dr. Kukovec; v deželnem zboru za-stopa meščane, v državnem zboru pa hoče zastopati kmete; to gre pa težko skupaj! Volimo rajše dr. B n-koviča, ki je vedno v državnem zboru ostal na stra-ni kmečkih zastopnikov!

Vodja avstrijskih socialnih demokratov, dr. Ad-ler — brezverec! Ko je dr. Benkovič na nekem volil-nem shodu vprašal, ali je „sodruge“ Mraku znano, da je njegov vodja dr. Adler po rojstvu žid, in da je odpadel od katoliške vere ter da je brezverec, tedaj se je napravil Mrak gluhega in malo pojecljal; na začudena vprašanja kmetov, ali je to res, pa je konč-no rekel, da to ni tako huda reč!

Dr. Kukovečevi shodi. Ako bi seštel število vo-lilcev, katere ima dr. Kukovec na svojih klavernih shodih, sočeč po poročilih „Nar. Lista“, potem bi jih bilo že več kot tistja in trave. O shodu v Trbovljah piše n. pr. „Nar. List“, da je bilo 500 volilcev (izmed 2800), ki so bili navdušeni za njegovo kandidaturo, „Rdeči Prapor“ pa trdi, da je bilo med temi 480 so-cialnih demokratov. — V Rimskih toplicah je imel sploh samo socialne demokrate za poslušalce, iz-vzemši nekaj naših radovednežev, ki so šli gledal dobro rejenega dr. Kukovca. Prišli so kmalu na kras-ni volilni shod S. K. Z., in delali prav dobre opazke na dr. Kukovec; dr. Kukovec pa si ni upal na kolo-dvor v Rimskih toplicah, kjer bi ga čakal lep spre-jem, ampak se je „po ovinkih“ odpeljal domov. Dr. Kukovec je podoben popotniku, ki gre skozi samotni gozd in žvižga. Dr. Kukovec si dela s krikom in pre-tiravanjem korajžo, da ga ni strah samote.

Živnorejci! Liberalni kandidat dr. Kukovec je v štajerskem deželnem zboru dne 15. oktobra 1909 u-šel iz zbornice, ker se ni uoal glasovati zoper social-no-demokratski predlog, naj se odpro meje tujih držav za uvoz živine. Liberalni poslanec Roblek in socialni demokratje pa so dne 28. novembra 1907 glasovali v državnem zboru za nujnost predloga, da se dovoli u-voz živine iz Srbije, Rumunije, Južne Amerike in Av-stralije! Saj ni čuda, ker zasopa dr. Kuko-vec v dež. zboru bogate meščane in tr-žane, ki bi radi imeli od kmeta vse napol zastoni,

dr. Kukovec in Roblek pa sta odvisna pri volitvah od milosti socialnih demokratov. Proč ž njima!

Odprto pismo. Gospod I. Malus, posestnik in zupan, Bizeljsko. Kakor čujem od verodostoj-nih oseb, ste Vi na volilnem shodu pri g. Volčan-šku na breškem kolodvoru trdili, da se je občina Bi-zeljsko zaman obračalo do mene v raznih zadevah. Ker od občine Bizeljsko nisem prejel nikdar kake prošnje ali podobnega, ampak sem se moral o bizeljskih zadevah poučiti po svojih zaupnikih, da sem jih mogel rešiti v prid občanov, zato vas javno pozivljam, da ravno tako javno prekli-čete gorjo vašo izjavo, ki ni resnična, — Brežice, dne 28. maja 1911. — — Dr. Benkovič m. p., deželni poslanec in državnozborni kandidat.

Dr. Kukovec — „ljudski“ zastopnik. Ta dični ljudski zastopnik je za dvodnevno obravnavo pri ok-rožni sodnji v Celju zahteval več kot 1000 kron, (re-cien-ti-so-č-kron); seveda mu jih je sodišče pristriglo. To je načelnik stranke, ki se drzne očita-ti dr. Benkoviču očitati, da je zaračunila njegova pi-sarna brzojav borih eno krono 77 vin.. ne pa 14 K, kakor predrzno lažeta „Nar. List“ in pa „Slovenski Narod“. Dr. Benkovič je kot odvetnik tako pošten, da radi pisarne ni imel še nikdar prepira s poštenimi strankami; lažnjivce in hujskače bode pa postavil pred sodnika kot l. 1907, ko je moral neki zapeljaneč 5 dni pihati kašo.

Resnica oči kolje. Radi naravnost lopovskih laži „kmečkega“ (?) volilnega odbora“ zoper dr. Benkoviča na papirju, ki obsega pet debelih laži, prora-čunjenih za najbolj nerazsodne volilce, je razkrinkal dr. Benkovič vratolomno in pogubljivo gospodarstvo celjske Zadrugne zveze in njeno zvezo s falšno Glav-no posojilnico; dr. Benkovič je po resnici povedal, da terja dr. Kukovec kmečke posojilnice, da zamaše praz-ne luknje njegove Zveze, posojilnice pa morajo kme-tom terjati dana posojila. To je nekatere gospode v Brežicah razburilo; svetujemo jim, da naj pouče dr. Kukovec, da ne bo njegov „kmečki volilni odbor“ tako grdo lagal, potem bo morda tudi dr. Benkovič o resnici glede liberalne zveze in Glavne posojilni-ce molčal. Na take laži bomo pa vendar še smeli povedati resnico.

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 28. t. m. je pri-redila S. K. Z. pri nas volilni shod za g. dr. Ivana Benkoviča. G. dež. poslanec Vrečko je v navdušenem govoru povdarjal verski, socialni in gospodarski zna-čaj Slov. kmečke zveze in njenega kandidata g. dr. Benkoviča. Čez 250 volilcev, med njimi celi občinski odbor z županom vred, je z zanimanjem poslušalo go-vor in sprejelo soglasno kandidaturo g. dr. Benkovi-ča. Nasprotno se ni dvignila nobena roka. Po govoru so še stavili različna vprašanja na g. poslanca kmet-je Jak. Pušnik, Alojzij Zelič i. dr., posebno o lovskem zakonu, o potrebi nižje razreditve tukajšnjih zemljišč, o poldnevem razdeljenem šolskem pouku itd. Soglas-no je bila sprejeta resolucija: Tukaj zbrani volilci zahtevajo na ljudskih šolah na deželi, posebno v hri-bih, poldnevni, razdeljeni pouk, in naši poslanci naj delujejo na to, da se ta nujno potrebna naredba izvr-ši na korist kmeta in njegovih otrok. — Živio Sloven-ska kmečka zveza! Živio njen kandidat dr. Benkovič! se je zaključilo shod. Sentruperčani, dne 13. junija pa vsi na volišče za našega kandidata dr. Benkoviča!

Rajhenburg. „Liberalni“ trg Rajhenburg je za-čel postajati vedno bolj „črn“. Pa ne zaradi bližnje-ga samostana trapistov, ker ti nosijo rjavo obleko, ampak ker so naši pametni tržani izprevideli, da li-beralizem nima obstanka in da je bolje držati z pe-vednim kmečkim ljudstvom, ki je v taboru Slovenske kmečke zveze. Če morajo bežati naprednjaki iz gnez-da, kjer so se izvalili, je to dobro ali slabo zname-nje?

Blanca. Velikanski greh je storil dr. Kukovec na svojem shodu. Pozabil je namreč omeniti, da je našim kmetom silno koristil s tem, da je odpravil la-ni bernjo. Ker je bil njegov tozadeven predlog v Gračcu zavrnjen, se je g. doktor gotovo moral obr-niti na lanskega kometa, ki je s svojim repom oplazil naše kraje ter odpravil bernjo kmetu in gospodu. Pa saj menda ne boste dolžili dr. Benkoviča te uime, ker on je bil vedno za to, da daje kmet od svoje obilice nekaj malega dušnemu pastirju.

Za mestno-tržko skupino Gornja Radgona, Sv. Lenart v Slov. gor., Poberž, Razvanje, Ptuj, Breg pri Ptujtu itd. je kandidat Slov. kmečke zveze:

dr. Josip Leskovar, odvetnik v Mariboru

Najnovejše.

Iz politične službe. Okrajni komisar dr. Ru-dolf Brešar v Celju je imenovan namestniškim tajni-kom za Štajersko.

Marija Nazaret. Kat. slov. izobr. društvo priredi dne 4. junija t. l. na binkoštno nedeljo popoldan po večernih v društveni sobi veliko ljudsko predavanje. Predaval bo pred. g. J. Kalan. Vabijo se vsi prijatelji treznosti, zlasti oni iz zadročke doline.

Sv. Jurij v Slov. gor. Na binkoštni ponedeljek, dne 5. junija t. l. priredijo mariborski slovenski gimnazijci pod pokroviteljstvom g. prof. dr. Medvedra veselico z zanimivim sporedom in sicer v prid dijaški kuhinji v Mariboru. Z ozirom na slovekoljuben namen, je želeli in priča-kovati, da se slavno občinstvo, domači, kakor zlasti sosednji drugi gost-je mnogotevnilno udeležijo te slavnosti, ki se vrši ob vsakem vremenu. Vabila se pravočasno razpošiljajo. Torej dne 5. junija na evidenjo pri Sv. Jurju v Slov. gor.